

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 24 listopada 1950 **Nr 29** Poz. 181-183

TREŚĆ:

181

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 listopada 1950 r.

w sprawie składania wniosków o umorzenie prywatno-prawnych wierzytelności Skarbu Państwa, wynikających z działalności urzędów likwidacyjnych.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 228 i z 1949 r. Nr 9, poz. 49) zarządza, co następuje:

§ 1. Do przedkładania wniosków o umorzenie prywatno-prawnych wierzytelności Skarbu Państwa w rozumieniu ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 228 i z 1949 r. Nr 9, poz. 49), przypadających z mocy przepisów dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) z późniejszymi zmianami i z mocy rozporządzeń, wydanych na podstawie tego dekretu uprawnione są:

1) Okręgowe Urzędy Likwidacyjne w odniesieniu do wierzytelności, określonych w § 2 ust. 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1949 r. w sprawie przekazania izbom skarbowym oraz Prokuratorii Generalnej uprawnienia do umorzenia w niektórych przypadkach prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Monitor Polski Nr 4, poz. 40),

2) Ministerstwo Finansów (Departament Likwidacyjny) w odniesieniu do niewymienionych w pkt 1) wierzytelności.

§ 2. Wnioski o umorzenie wierzytelności, określonych w § 1 pkt 1 okręgowe urzędy likwidacyjne przedkładają właściwym terytorialnie Wydziałom Finansowym Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych (a w m. st. Warszawie i m. Łodzi — Wydziałom Finansowym Prezydiów Miejskich Rad Narodowych), sprawy zaś o umorzenie wierzytelności, określonych w § 1 pkt 2) — Ministerstwu Finansów (Departament Likwidacyjny).

§ 3. Wnioski Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych o umorzenie wierzytelności powinny być podpisane przez dyrektora Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego lub jego zastępcę. Wnioski zaś Departamentu Likwidacyjnego — przez Dyrektora Departamentu Likwidacyjnego lub jego zastępcę.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów K. Dąbrowski

182

OKÓLNIK

z dnia 16 listopada 1950 r.

w sprawie kasowania znaczków skarbowych.
Nr BP. 16099/7/50.

Niektóre wydziały finansowe powiatowych (miejskich) rad narodowych, powołując się na postanowienia § 17 rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 469 z 1948 r.) wyinterpretowały, że kasowanie znaczków skarbowych na wekslach lub umieszczanie adnotacji na odwrocie przedstawionego przez podatnika pisma o pobranej kwocie opłaty skarbowej powinny spełniać kasy Narodowego Banku Polskiego, powołane dla obsługi kasowej budżetu państwowego.

Powołane w § 17 wspomnianego na wstępie rozporządzenia Ministra Skarbu „kasa urzędu skarbowego" została określona ogólnie, a więc należy rozumieć dział rachunkowo kasowy urzędu skarbowego, a nie kasjera tegoż urzędu skarbowego.

Z tych względów Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że czynności określone w postanowieniach § 17 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu zgodnie z postanowieniami § 224 Tymczasowej Instrukcji Organizacyjnej dla urzędów skarbowych powinny być wykonywane przez „dział rachunkowo-kasowy właściwego urzędu skarbowego" czyli przez referat księgowości budżetowej i podatkowej wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej oraz rady narodowej miasta stanowiącego powiat miejski i jego oddziały (terenowe).

w/z. Dyrektor Departamentu Al. Zawadzki

183

ZARZĄDZENIE KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 57

z dnia 2 listopada 1950 r.

w sprawie administrowania przychodami i dochodami z nieruchomości cudzoziemca.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) — Komisja Dewizowa zarządza:

§ 1. Użyte w niniejszym zarządzeniu, a wymienione niżej określenia oznaczają:

— cudzoziemiec — osobę fizyczną lub prawną będącą cudzoziemcem w rozumieniu przepisów dewizowych,

— nieruchomość — nieruchomość w kraju, stanowiącą własność cudzoziemca,

— zarządca — osobę zamieszkałą w kraju w rozumieniu przepisów dewizowych, działającą na rzecz cudzoziemca w granicach jej uprawnień do zarządu nieruchomością.

§ 2. 1) Zezwala się zarządcy nieruchomości cudzoziemca na pobieranie w złotych w kraju przychodów z tej nieruchomości,

2) Dokonywanie do rąk zarządcy należnych właścicielowi nieruchomości wpłat związanych z eksploatacją tej nieruchomości nie wymaga odrębnego zezwolenia.

§ 3. Zezwala się zarządcy nieruchomości na dokonywanie w kraju z przychodów określonych w § 2 wydatków, powstałych w związku z zarządem i eksploatacją tej nieruchomości, z następujących tytułów:

a) podatków,

b) świadczeń administracyjnych,

c) spłaty długów hipotecznych i odsetek od tych długów,

d) kosztów konserwacji,

e) ubezpieczeń rzeczowych i społecznych,

f) odszkodowań,

g) kosztów sądowych i adwokackich,

h) wynagrodzeń pracowników,

i) prowadzenia kancelarii administracji,

j) własnego bieżącego wynagrodzenia do kwoty zł 400.— miesięcznie za zarząd tą nieruchomością.

§ 4. 1) W przypadku gdy w danym miesiącu kalendarzowym suma przychodów pobranych na podstawie § 2 przewyższa sumę wypłat dokonanych zgodnie z § 3, zarządca obowiązany jest najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego wpłacić nadwyżkę do Narodowego Banku Polskiego na rachunek zablokowany, przeznaczony specjalnie dla obrotów pieniężnych z danej nieruchomości. Rachunek ten powinien być prowadzony na imię właściciela nieruchomości lub na zarząd nieruchomości.

2) Wpłacając tę nadwyżkę, zarządca obowiązany jest złożyć Narodowemu Bankowi Polskiemu rozliczenie na piśmie z obrotów pieniężnych, w wyniku których powstała wpłacana nadwyżka. W rozliczeniu obok sum należy podać dokładne tytuły pobranych przychodów i dokonanych wydatków.

3) W przypadku gdy nadwyżka jest wpłacona za miesiąc, poprzedzony okresem jednego lub kilku miesięcy, w którym nadwyżek nie było, powinien zarządca złożyć przy wpłacie tej nadwyżki rozliczenie za cały okres, za który rozliczenie nie nastąpiło.

4) Dokonywanie wpłat, o których mowa w § 2 ust. 2) może następować również bezpośrednio na rachunek właściciela lub zarządu danej nieruchomości, prowadzony na podstawie pkt 1) niniejszego paragrafu. Wpłaty te mogą nastąpić pod warunkiem podania Narodowemu Bankowi Polskiemu dokładnego tytułu każdej wpłaty.

Z powyższego rachunku mogą następować wypłaty przewidziane w § 3 pod warunkiem przedstawienia dowodów uzasadniających wypłatę.

Wpłaty i wypłaty, o których mowa w niniejszym punkcie, nie podlegają rozliczeniu przewidzianemu w pkt 2) i 3) niniejszego paragrafu.

§ 5. Narodowy Bank Polski jest uprawniony do dokonywania z rachunku, prowadzonego na podstawie § 4, wypłat w kraju przewidzianych w § 3 pod warunkiem otrzymania dowodów uzasadniających te wypłaty.

Wypłaty te powinny w miarę możności następować bezgotówkowo.

§ 6. Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 listopada 1950 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia w sprawie zarządu nieruchomościami cudzoziemców zawarte w okólniku Komisji Dewizowej Nr 2 z dnia 31. 10. 1946 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22, poz. 243).

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. ...

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.
Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/416.
Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,45

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1 Zam. 14315. B-131

ODBIORCA:

— 24. XI. 50.